

Spalovač mrtvol

Info :

Název - Spalovač mrtvol

Autor – Ladislav Fuks

Ilustrátor - null

Nakladatelství - Odeon

Místo vydání - Praha

Rok vydání - 2017

Překladatel - null

Zařazení díla časově :

Česká literatura druhé poloviny 20. Století.

Spisovatelé téže doby a jejich hl. Díla :

Karel Čapek - Bílá Nemoc

Bohumil Hrabal - Ostře sledované vlaky

Literární druh :

Epika

Literární žánr :

Novela

Téma :

Změna člověka, pod vlivem historických událostí a nátlaku, od mírumilovného člověka, který má rád svoji rodinu až po vraha, který ji celou zabije

Hlavní myšlenka :

Autor chtěl poukázat na to, jak válka dovede změnit lidi.

8,9,10)

Hlavní postavy :

Karel Kopfrkingl :

- zaměstnanec krematoria
- živitel rodiny
- abstinent
- vzdělaný v literatuře i v hudbě
- milující manžel i otec
- velmi oddaný své práci a také ovlivněn svou prací. např. vyprávěl, jak je lidské tělo spalováno, když se konala rodinná oslava či Štědrovečerní večeře
- neustále romantizuje (manželce říká Lakmé, nechává si od ní říkat Roman, používá výrazy jako nebeská, nadoblačná, něžná, čarokrásná)
- posléze vrah, udavač, rasista, násilník

Vedlejší postavy :

Wiliam Reinke :

- přítel Kopfrkingla
- čistokrevný němec
- člen NSDAP
- nacistický fanatik
- přemlouvá Kopfrkingla ke vstupu do strany
- egoistický
- povyšující se
- manipuluje s lidmi

Marie, Lakmé :

- žena pana Kopfrkingla
- hodná
- milá
- tichá
- Židovka

Mili

- 14 letý syn
- toulavý
- šikanovaný

Zina

- 16 letá dcera
- klavíristka
- nadaná

Další postavy
doktor Bettelheim - žid
pan Strauss – agent Kopfrkingla
pan Dvořák - při nástupu do zaměstnání kouří, postupem času přestává
personál krematoria (Vrána, Beran, Zajíc, Lišková) - později všichni odstranění gestapem, I ředitel
krematoria -> Kopfrkingl ředitelem

11,12) Jazyk a kompozice :

Chronologicky

Er-forma

Spisovný jazyk, užití němčiny.

Opakující se motivy : mladá různolící dívka v černých šatech (panoptikum, rozhledna, prodejna...)

Jsem abstinent, nepiju, nekouřím,

Citliví lidé milují hudbu

Kopfrkingl často používá neobvyklá oslovení – něžná, nadoblačná, blažená, čarokrásná (takto oslovuje nejen svou ženu Lakmé, ale i děti a kočku)

Kniha se člení do 15ti kapitol.

Děj :

„Příběh se odehrává v Praze na konci 30. let, tj. v době mnichovské kapitulace a okupace. Pan Kopfrkingl pracuje v krematoriu už dvacet let a jeho zaměstnání ho ovlivňuje i v jeho světovém názoru. Svou prací je ovlivněn natolik, že i při narozeninách své dcery vypráví, jak se spalují těla. Tiché krematorium pro něj znamená přesný řád života a smrti. Blízkými přáteli rodiny Kopfrkinglů jsou manželé Reinkovi. S Willym bojoval pan Kopfrkingl v první světové válce, oba neměli rádi násilí. Po Willyho vstupu do Sudetoněmecké strany se jejich názory rozcházejí, ale přáteli i nadále zůstali. Willy ho brzy přesvědčí, že Hitler je dobrý, protože pomohl Rakousku a pomůže i nám, že Židé jsou nepřátelé Říše, a že by si měl uvědomit svou německou krev a nebýt zbabělý, protože pouze stoprocentní lidé bojují. Milimu dává za vzor Hitlerjugend a box jako sport, který se líbí Vůdci. Pan Kopfrkingl si pod vlivem Willyho uvědomuje nejen svou německou krev, ale i to, že jeho žena je Židovka, svého syna najednou vidí jako naprostého slabocha. Karel se velmi rychle přemění z člověka tolerantního, který nikdy neodsuzoval lidský původ a chování, na zarytého fašistu, člena SdP a později i NSDAP, který špehuje Židy a udává bývalé přátele. Z přesvědčení, že Židé jsou nebezpeční a špinaví, zabije svou ženu – oběsí ji v koupelně a nahlásí to jako sebevraždu. Brzy zjišťuje, že ani jeho děti mu nejsou dost dobré – jsou čtvrtetní Židé a nevzali by je do německého gymnázia, proto svého syna umlátí kovovou tyčí a zatluče ho do rakve společně s mrtvým mužem a nechá ho proměnit v popel. Teprve po těchto činech se cítí dokonale šťastný. Díky svým „výkonům“ pro Říši je Kopfrkingl povýšen na ředitele krematoria, později je mu nabídnuta funkce experimentátora nových plynových žárovišť – plynových komor. Když se chystá zabít nebolí „vysvobodit z utrpení“ svou dceru Zinu, zdá se mu, že ho navštíví tibetský velvyslanec, že je Budha, a že spasí svět. Poté je odveden „třemi anděly“ do sanitky, která ho odváží do blázince. Závěrečná scéna se odehrává v květnu 1945, kdy pan

Kopfrkingl pozoruje zástupy lidí, vracejících se z koncentračních táborů v domnění, že také tyto ubohé spasil: „***Šťastné lidstvo. Spasil jsem je. Jistě už nikdy nebude na světě pronásledování, nespravedlnost a utrpení, jistě už ne, ani koně... Pánové teď nastává ten nový řád.***“ “